Laiškas Valerijai Čiurlionytei, 1917-06-17 ir 18, [iš Sočio – į Iskorostį].

Bendru gyvenimu laimina žemę...

Bendru gyvenimu laimina žemę…
Vėliavą bendrą audžia ir kelia…
Svečią ar viešnią viešnagė lemia?..
Kirviui ar žvaigždei diemedžiai želia?..

Ir ateina kartais garsas
Kaip šešėlis nebuities —
Suposmuoja rytui varsas
Sugriaudina nakčiai dainą
Ir nueina, kaip ateina, —
Garsas varpo be šerdies…

Dalį trumpą pasdalina
Karininkai ir žyniai
Ir per naktį kelią skina,
Tinklus pina pašvaistyse…
O dausose ir akyse
Vien tik raisto žiburiai…

O staiga šalnoj nurudę
Vėl dirvonai sujūruos —
Žiedus daugelsyk pražudę
Kęra liepos ir lelijos —
Išmintis kaip žaibo gijos
Pelenuos ir vystykluos…

Tolin iš toli karūna keliauja…
Mainosi žvaigždės, mainosi lapai…
Džiaugiasi rytas iškilme nauja,
Dega ant laužo gėlės iš kapo… [1]

17/VI

Koks rytas!

Ketvirta valanda.

Einu į kalnus. Grįšiu vėlai, o gal rytoj.

Miegok saldžiai.

Bučiuoju. Bolyt[i]s
18/VI 17

KOMENTARAI

[1] BS eilėraščio „[Bendru gyvenimu laimina žemę…]“ pirminis variantas, vėliau dar kelis kartus taisytas.
Galutinį variantą „[Ir ateina kartais garsas]“, žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 89.
Eilėraščio teksto rašymo ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid*., p. 742.